

Den små, helt Färska
och mycket
Pufs=Lustiga
SÄNGER,
Af
Carl Lindegren.

Den Första
Till oss Alla.

Den Andra
Till oss Sjura.

Den Tredje
Till Bror Mollberg.

Den Fjerde
Till den Gavande Wandrings
Mannen.

Den Femte
Supplik Till en Högare.

Ännu Fem kunna sjungas under egna ljus
och wälklingande Metoder

1816,

Tryckte i Gymnasii Boktryckeriet.

Till Os Alla.

I.
Hvad är det värdt att klaga, sucka
Och vara hög, då man är pank?
Allt emot Slots, Cangliet mucka
Det är allt göra sprucken Bank.
Nej! fromma Hjerta tig och lid!
Och vänta på en bättre Tid!

2.

Där vandrar en Grofeur lik Natan
Så Stått så Stor som Mikels Bank,
I morgon går han tom på gatan
Där Skytt af Skyldiga och af Pank.
Så går all werldens Lust och No,
Så går in Dulci Jubilo.

3.

Där en Poët af Lager spritter
Och knapt en Kräftstjeris Budding täl

I morgon han på Gåldstun sitter
Och äter Solta, Strömming, Rål
Han lednar mid en wacker Fru
Med Sia får han nöjas nu.

4.

Men lika fullt de äro glada
Och sira första Maj i Dag
Och alla ta isär sin Pada
Med Glaset i ett lustigt Lar,
Och Björnarna man gör en konst
På Gåldstun jättes man omsont.

5.

Den första Maj likt alla andra
Wär som är Glädjens Dag,
I Wåra Björnars fosterår wandra
Och dricka om i lustiga Lag,
Fast Björnen wår Bekamen har
Ha wi dock wåra Strupar quar.

6.

Nu är Poeten just i Tager,
Kling! Kling! Päng! Wåra Björnars
Glål,

Och Skål för hela glatta Lager
Och dricka den som dricka så!
En liten liten Skål till slut:
Gud låre Björnen weta Hul!

Till Os Svra.

W.

Glad af Naturen, god af Wana,
Han gör Os alla Glada här,
Och sen Han wandrat Gåldstuns Wana,
Han wandrar mycket bättre där.
På Landet sitter han och dricker,
Och slickar Os en full Boueille,
Och ropor Os som jag och swål!
Och dricken alla så wi spricker!

H.

När man kommer ner på Krogen
Bjuder han hwar enda Man -
Han gör godt om blott han kan
Jag will önska Herren togen.

A.

Om han kan - Ut! hwad han will,
Han ger Drännwijn, Ost och Sil.

L.

Den arma, trasiga Poeten
Wia wäl, men lite godt han kan,
Men en gång och trakterar han
Den Respektive Allmänheten.

Till Broder Mollberg.

1.

S. n trodde Dig komma hit!
Du med Din godhet, och med Din Gilt —
Men det går så till här på Jorden,
Dät i Gärnman, Lycklig i Orden.
Anders war hela Verdens Wän,
Därföre pligtar den Gode än —

2.

Sitt nu ned och tsm Din Bouteille!
Gäldskuan, Diet i Swalget Swäl!
Fyll Dina Gläffor; tractera Poeten
Prisa then Gäldskuan härligheten!
Ströta! War lustig! War hurtig, och Ung!
Utska! Ditt munter! och fril och Isjung!

~~~~~

Till Den Capande Wandring-
mannen.

1.

Sid! well och trol
Att här Wi bo
Som Prin'ar i Gländet;
En Creditor
Dä här man bor,
Får intet af Arrendet.

2.

Men Herre Mill!
Hur får här till
Dä Frukost, Cap ej wankas!
Lyst är war Sång,
War Dag så lång,
Och trög war Sång,
Just lik en enbent Ankas.

3.

O! Broder God!
Ditt Welmod
Ger Hopp om Middags, Supen!
Poeten Han,
Ei Sjunga kan
Dit Göl med torra Strupen.

*** ** *

Supplik till en Hökare. Wadinsage.

Hwar Tiggare gärna wil stela sin Ost,
Och hwar Commminister wil gärna bli
Prof —
Hwar Länkman bli Fogde, hwar Fogde
Utsesor,
Hwar Djelne Student; hwar Student bli
Profesor.
Kort sagdt: Ingen Ödlig ör nöjd med
sin Lott —

Så äfwen med mig; fast så mycke jag
 fått —
 Jag ber att min Granne på krita mig sånder
 Twå Ljus som ej gråta så snart man Dem
 tånder;
 En Skifwa Rökli Gläst, om det blott woro
 Swäl,
 Att sätta hög Smak på min Morgondags-
 Rål,
 Och sist lite Smör att ej något må fela
 I Storkan, och Godheten utaf det Hela.
 Pi köpet en liten bit Ost till Desert,
 Och lycklig och tackam Poeten då är.
 Jag allt skal betala med Bers uti Kanta,
 Men ända till Thoredag Wohlthäter får
 wänta,
 Försäkras: C... L... d... n hufvate i
 Pane —
 För detta en Konglig Secter så brillant.

